

Internationalistische communistische unie (trotskist)

Leve de strijd van de leerlingen en de leerkrachten !

Hoofdartikel van de bedrijfnieuws van 10 juni 2026

In de loop van de beweging die in Luik is ontstaan, hebben duizenden leerlingen en leerkrachten donderdag en vrijdag in Brussel, Namen en Charleroi gede-mons-treerd tegen de bezuinigingsmaatregelen die aan het Franstalige onderwijs zijn opgelegd. Voor veel leerlingen was het hun eerste demon-stratie. Mobilisaties van jongeren zijn vaak inspirerend. Ze kunnen aanstekelijk werken. Zo heeft de Staat de politie ingezet om de straten rond de instellingen en het parlement af te zetten. De politie aarzelde niet om met wapens-tokken en traangas op te treden tegen leerlingen en leerkrachten die gewoon middelen voor hun school eisten.

Het parlement heeft het programmadecreet uit-eindelijk vrijdag midden in de nacht aangenomen, waardoor bezuinigingsmaatregelen worden opgelegd aan bijna alle sectoren van de Federatie Wallo-nië-Brussel: kinderopvang, verenigingen, enz. In het ver-plicht onderwijs betekent dit het einde van het sta-tuut voor leerkrachten, de verplichting om twee uur extra gratis te werken voor leerkrachten van het 4e, 5e en 6e secundair, wat zal leiden tot minstens 1.300 banenverlies, evenals nieuwe bezuinigingen in de scholen, met name op de kantines. In het hoger on-derwi-

js zal het inschrijvingsgeld stijgen tot bijna 1.200 euro. Deze maatregelen zullen de arbeids- en studie-omstandigheden nog verder verslechteren en de toe-gang tot onderwijs voor gezinnen uit de lagere inko-mensgroepen nog moeilijker maken.

De syndicale leidingen en de linkse partijen hebben geprotes-teerd omdat de versnelde stem-ming de for-mele democratie van

het parlement niet heeft geres-pecteerd. Ja, de ministers en par-lementsleden heb-ben gestemd, on-danks het verzet van een grote meerderheid van de bevolking. Daarvoor waren ze niet gekozen, maar ze voeren de eisen van het patro-naat uit: de bevolking laten opdraaien voor de aflos-sing van de

Staatsschuld, de cadeautjes aan de kapi-talisten en de militaire uitgaven.

De PS, Ecolo en de PTB-PVDA waren er trots op dat ze procedu-rele trucs gebruikten om de stem-ming uit te stellen. Maar leerkrachten zeiden zelf al: als de hervorming later, midden in de zomer, zou worden aangenomen, zou dat niet beter zijn. Het zou dan nog moeilijker zijn voor leerlingen en leerkrachten om in actie te komen, terwijl de scholen gesloten zijn. De enige uitweg is de volledige intrek-king van het de-creet! En alleen een grote mobilisatie die verder reikt dan de onderwijssector zou dat kunnen afdwingen.

Zou het beter zijn met de so-cialistische partij in de regering? Wanneer ze in de regering zit, voert links hetzelfde bezuinigingsbeleid als rechts. Vooruit zit vandaag in de federale regering, waar de bud-getten voor gezondheidszorg en werkloosheid massaal wor-den gekort. In de Vlaamse regering heb-ben de socia-listen 63 miljoen euro aan bezuinigingen op het se-cun-dair onderwijs voor volgend jaar goedgekeurd. Diezelfde regering is ook van plan de voorwaarden voor toegang tot studiebeurzen in het hoger onder-wijs aan te scherpen, waardoor 20.000 studenten zouden kunnen worden uitgesloten. Toen Di Rupo (PS) tussen 2011 en 2014 premier was, legde hij, met

name samen met Vooruit, bezuinigingen van tiental-len miljarden euro's op. In 1996 was het PS-minister Laurette Onkelinx die 3.000 posten van leerkrachten schrapt, ondanks maandenlange stakingen.

Tegenover de kapitalisten en de regering die in hun dienst staat, is er geen andere uitweg dan ons te verdedigen in een strijd die zich van sector tot sector uitbreidt. Want de problemen waarmee we worden geconfronteerd, zijn in vrijwel alle sectoren dezelfde. Ook de werkers bij de post of de spoorwegen zien hun werkdruk toenemen. De dreiging van ontslag hangt boven de hoofden van ambtenaren,

van arbeiders bij Volvo, Plasman, Nike, in de chemie of de grootdistributie, net zoals die vandaag boven de hoofden van de leerkrachten hangt. In Vlaanderen krijgen leerkrachten en studenten te maken met bezuinigingsmaatregelen die vergelijkbaar zijn met die van de Federatie Wallonië-Brussel. Tegenover dit algemene offensief tegen de werkers is een algemeen verzet nodig.

We moeten ons niet alleen verdedigen tegen bezuinigingsmaatregelen en ontslagen, maar morgen zullen de kapitalisten ons ook proberen in te zetten in hun oorlogen. Vandaag zijn het de Libanezen, de Soedanezen, de

Congolezen, de Oekraïners en de Russen die sterven onder de bommen en de drones. De reden voor deze oorlogen? De olie, de erts, de markten die de kapitalisten willen monopoliseren.

De concurrentie tussen de kapitalisten dwingt hen tot economische en militaire oorlogvoering. Daardoor zou een vrede die vandaag in Oekraïne zou worden gesloten, slechts een schijnvrede zijn, voordat de vijandelijkheden weer oplaaien. Om dat te voorkomen hebben de arbeiders geen andere keuze dan de kapitalisten hun macht om schade toe te brengen te ontnemen door zelf de macht te grijpen.

Strijd in het onderwijs

Leerkrachten en leerlingen gaan de straat op

Tijdens de bijeenkomst op donderdag 4 juni kwamen enkele duizenden leraren en jongeren uit heel Wallonië en Brussel bijeen bij het parlement van de Federatie Wallonië-Brussel in Brussel om hun afkeuring uit te spreken over de goedkeuring van het decreet van Glatigny.

Door een groot aantal politieagenten in te zetten, waaronder een aantal zwaarbewapende agenten van het type "robocops", en door op grote schaal traangas en waterkanonnen te gebruiken, had de regering haar antwoord gekozen: gewelddadige repressie.

Het optreden van de politie ter plaatse en de beelden van ge-

weld in de media en op sociale netwerken hebben niet alleen de demonstranten, maar ook de bevolking in het algemeen geschokt. Voor veel leerkrachten was het de eerste keer dat ze zich realiseerden tot welk politiegeweld de Staat in staat is, ook tegen jongeren.

Geconfronteerd met deze mobilisatie van leerkrachten en jongeren verspreidden de privé en overheidsmedia hun anti-demonstrantenpropaganda en richtten ze zich op de uitbarstingen om de volkswoede in diskrediet te brengen.

Maar de goedkeuring van het decreet betekende niet het einde van de beweging; de volgende dag al demonstreerden talrijke leerlingen en leerkrachten in verschillende steden in Wallonië en in Brussel. Deze reactie van de jonge-

ren raakte veel leraren die op school stonden, wetende dat velen van hen volgend jaar hun baan zouden verliezen en dat de arbeidsomstandigheden nog zwaarder zouden worden.

De mobilisatie van jongeren die hun steun betuigden aan hun leraren en tegelijkertijd protest aantekenden tegen de verhoging van het inschrijvingsgeld voor het hoger onderwijs, heeft leraren en ouders aangemoedigd om in actie te komen. Er werden demonstraties georganiseerd tegen politiegeweld, waarbij duizenden demonstranten bijeenkwamen. Leraren vormden menselijke kettingen om de jongeren tegen de politie te beschermen.

Misschien zal dit wel het begin zijn van een nieuwe protesterende generatie.

Abonnement: €30 voor 20 nummers, of meer met ondersteuning.

Je kunt je abonneren op Lutte Ouvrière - Arbeidersstrijd via overschrijving IBAN: BE16 0004 2035 6974 BIC: BPOT BEB1 onder vermelding van: abonnement LOB en uw postadres. Of door uw contactgegevens en de kosten van het abonnement te sturen naar Postbus BP 54, rue de la Clef, 7000 Mons. Verantwoordelijke uitgever: M. Woodbury, zelfde adres.

Leve het protest van de jeugd !

Sinds de goedkeuring van het decreet dat bezuinigingen in het onderwijs voorschrijft, komen jongeren de scholen uit om hun woede te uiten. Hun woede over de verhoging van het collegegeld in het hoger onderwijs, hun woede over examens die ze moeten afleggen terwijl ze geen lessen hebben gehad. En niet alleen omdat de lessen werden verstoord door de lerarenbeweging, waarmee de jongeren zich solidair voelen, maar vaak ook omdat er bijna geen lessen hebben plaatsgevonden vanwege het reeds rampzalige tekort aan leraren: *"We willen een toekomst, geen rekeningen", "Geen examens zonder les"*, schreven sommigen op hun spandoeken.

En natuurlijk is er nog al het andere. Welke toekomst kunnen jongeren van 13-15 jaar verwachten in dit systeem dat bezuinigt op onderwijs en hen naar het leger duwt?!

De politie heeft jongeren, soms heel jonge, geslagen. Leraren en ouders hebben dit geweld ontdekt en zijn geschokt. Er is solidariteit ontstaan, leraren hebben menselijke kettingen gevormd om de jongeren tegen de politie te beschermen. Veel demonstranten hebben dit politiegeweld aan de kaak gesteld.

Ja, het is schokkend, maar het is niet verrassend.

De politie is er om de orde te handhaven, zo herhalen de burgemeesters ons, ook de 'linkse'. Maar de orde waar ze het over hebben, is de kapitalistische orde! De orde van een systeem dat bedrijven sluit zodat een paar grote aandeelhouders zich nog verder kunnen verrijken! Bij de sluiting van Audi bijvoorbeeld was de politie er ook bij. En ze sloeg de arbeiders die hun baan verloren,

"Meer doen met minder : is dat de school van de toekomst?"

ontslagen door een bedrijf dat miljardenwinsten opstapelde.

Er wordt een hoop ophef gemaakt om een vuilnisbak of brandende steps, maar de kapitalisten steken de hele planeet in brand, met hun oorlogen en hun eeuwige jacht op winst! Zij zijn de echte relschoppers!

De jongeren die de straat opgaan om nee te zeggen tegen dit alles, hebben dus volkomen gelijk dat ze meer van het leven verwachten dan vandaag behandeld te worden als uitbuitbaar vlees en morgen als kanonnenvoer.

En wat kan de politie doen als niet alleen leerkrachten, maar ook werkers uit alle sectoren zich aansluiten bij de demonstraties en stakingen, en zich gaan organiseren voor hun recht op een waardig leven?!

Kapo Rousseau

Na de demonstraties van leerkrachten en leerlingen waren een paar verbrande fietsen en steps voldoende om politici en media ertoe te brengen hun demagogische veiligheidsretoriek tegen de jeugd weer van stal te halen. Een handige afleidingsma-

noeuve om het geweld van het bezuinigingsbeleid dat aan het onderwijs en de hele samenleving wordt opgelegd, te doen vergeten.

Conner Rousseau, voorzitter van Vooruit, onderscheidde zich in deze reactionaire ophef door bootskampen voor te stellen voor leerlingen die naar de smaak van de regering te luidruchtig zouden hebben gedemonstreerd.

Zo grijpt hij terug op de oude obsessies van extreemrechts: jongeren in het gareel brengen door hen een kazernediscipline op te leggen. Dit is geen toeval, maar een strategie van Rousseau, die zich al eerder had onderscheiden door gewelddadig seksistische en racistische uitspraken tegen de inwoners van Molenbeek en de Roma.

Zowel rechtse als linkse politici nemen de vooroordelen van extreemrechts over. En nadat ze de levensomstandigheden van de werkers hebben aangetast en dit reactionaire klimaat vijf jaar lang hebben gevoed, zullen ze ons opnieuw oproepen tot een "nuttige stem" tegen extreemrechts, dat gevoed wordt door het gif dat zij zelf hebben verspreid.

Bezuinigingsbeleid in het Vlaams onderwijs

Ook in het Vlaamse onderwijs nemen de bezuinigingsmaatregelen tegen leerkrachten en studenten toe. Alleen al in het secundair onderwijs worden vanaf volgend jaar bezuinigingen van 63 miljoen euro opgelegd.

De bezuinigingen zullen met name gevolgen hebben voor de budgetten voor de aanwerving van

leerkrachten, de integratiecoaches voor nieuwkomers en de schoolgemeenschappen die de samenwerking tussen scholen organiseren.

In het hoger onderwijs worden de voorwaarden voor het verkrijgen van een studiebeurs aangescherpt. Studenten moeten 54 studiepunten behalen in plaats van 27 om hun toelage te behouden. Studenten ouder dan 30 jaar worden uitgesloten van elke vorm van studiebeurs. 20.000 beursstu-

denten lopen het risico hun studietoelage te verliezen, die nochtans onmisbaar is om in hun levensonderhoud te voorzien tijdens hun studie.

Zowel in het noorden als in het zuiden van het land, in het onderwijs en in andere sectoren, treffen dezelfde bezuinigingsmaatregelen de werkers en de jongeren. Deze gezamenlijke aanvallen zouden ook het startpunt kunnen worden voor gezamenlijke strijd.

Hun maatschappij

Ontslagen... op een linkse manier ?!

De gemeente Molenbeek, geleid door een linkse coalitie (PS, PVDA-PTB, Vooruit en Molenbeek Autrement), heeft aangekondigd dat 40 mensen zullen worden ontslagen en dat de eindejaarspremie met 50% wordt verlaagd.

De PVDA-PTB, via haar schepen Giovanni Bordonaro, stelt dat *"als Arizona morgen zijn rekening betaalt, er geen ontslagen zullen vallen in Molenbeek"*. In een video voegt Bordonaro toe: *"Molenbeek heeft, net als elke gemeente in België, net als de regering en elke openbare dienst, krediet nodig om de boel draaiende te houden. We hebben de banken nodig. Molenbeek wordt dus bedreigd dat, als we nog steeds een tekort hebben, de banken de kredieten stopzetten en we in september de lonen niet meer kunnen betalen en er niets meer draait. Dat is het, het mes op de keel hebben."*

En het zijn inderdaad de banken, en de kapitalisten in het algemeen, die verantwoordelijk zijn voor de bezuinigingsmaatregelen in Arizona, ook in de gemeenten!

De enige manier om zich te verzetten tegen het bezuinigingsbeleid dat aan de werkers wordt

opgelegd, zowel in bedrijven als in volksgemeenten, is door een krachtsverhouding tegen de kapitalisten op te bouwen, door bij te dragen aan de organisatie van de strijd van de werkers, om deze uit te breiden, te veralgemenen en op te leggen dat het geld wordt gehaald waar het is, op de rekeningen van de grote aandeelhouders, miljonairs en miljardairs!

Maar de PVDA-PTB voerde campagne, in Molenbeek net als elders, door te beweren dat ze, als ze aan de macht zouden komen, een ander beleid zouden kunnen voeren dan rechts of de PS en Vooruit. Bij de gemeenteraadsverkiezingen stelden ze voor om op hen te stemmen om de huurprijzen te verlagen, meer sociale woningen te financieren en gemeentelijk personeel aan te werven. Maar niets in hun verkiezingspropaganda liet doorschemeren dat deze maatregelen niet via verkiezingen, maar door een sterke mobilisatie van de bevolking tot stand konden worden gebracht.

Door te weigeren het politieke bewustzijn van de bevolking te vergroten, en in plaats daarvan te vertrouwen op electorale illusies, heeft de PVDA-PTB zichzelf "het mes op de keel" gezet.

De PVDA-PTB blijft, net als de Franstalige syndicale leidingen, beweren dat de belangrijkste oorzaak van de bezuinigingen, op alle bestuursniveaus, de rechtse partijen zijn, de partijen van Arizona. Dat is de werkers misleiden! Een linkse regering zou dezelfde druk ondervinden van de kapitalisten en de banken om bezuinigingen door te voeren ten koste van de bevolking, als de gemeente Molenbeek vandaag de dag ondervindt.

Door te weigeren de werkers voor te bereiden en te organiseren voor massale strijd tegen de kapitalisten, en door de electorale demagogie over te nemen die de PS en Vooruit al jaren voert, draagt de PVDA-PTB bij aan het ontwapenen en demoraliseren van de werkers, en laat ze denken: uiteindelijk is de PVDA-PTB net als de anderen!

Volg het geld

Terwijl steeds meer mensen moeite hebben om rond te komen, gaat het de kapitalisten voor de wind.

Volgens het digitale bedrijf Capgemini zijn er 146.000 Belgen die meer dan een miljoen dollar aan vermogen bezitten, 9% meer dan vorig jaar. Hun vermogen is

met ongeveer 10% gestegen, tot bijna 400 miljard... dat is meer dan alle overheidsuitgaven van heel België!

Niet iedereen is gelijk in België: er zijn mensen die het heel goed hebben, en een handvol miljardairs die de economie aansturen en profiteren van bezuinigingen, ontslagen en hogere werkdruk!

Ze wonen en werken hier, ze blijven hier !

Het "Asiel- en migratiepact" van de Europese Unie, dat onlangs in werking is getreden, betekent een nieuwe stap in de repressie tegen migranten. Het pact voorziet met name in de oprichting van detentiekampen buiten de Europese Unie om migranten zonder verblijfsvergunning daarheen terug te

sturen.

De tekst bepaalt dat deze kampen in "veilige landen" moeten liggen... Maar de Europese Unie heeft al overeenkomsten gesloten met landen als Turkije en Libië om migranten die naar Europa proberen te komen daar op te sluiten, onder wrede detentieomstandigheden.

Het vasthouden van migranten, van werkers, die geen enkel misdrijf hebben begaan en alleen maar op zoek zijn naar een veilige plek om te wonen, is al verachtelijk. Maar dit doen onder nog onmenselijkere detentieomstandigheden is een stap verder in de richting van barbarij!

In bedrijven

Staking bij Plasman (Gent)

De werkers van Plasman Gent, een toeleverancier van Volvo, hebben drie dagen gestaakt. Het bedrijf, dat ongeveer 350 werkers telt en onder meer bumpers voor Volvo Cars produceert, raakte zijn contract met Volvo kwijt. Dit brengt 130 banen bij Plasman in gevaar.

De staking, die niet alleen de werkers mobiliseerde die direct met ontslag werden bedreigd, had ook gevolgen voor de fabriek van Volvo Cars, die enkele dagen stil lag.

Op vrijdag 5 juni sloten de syndicale leidingen een akkoord met de directie over de wettelijke en bovenwettelijke ontslagvergoedingen.

Maar de voorgestelde bovenwettelijke vergoeding van 1.200 euro bruto per dienstjaar was voor

veel arbeiders volstrekt ontoereikend. Ondanks het feit dat de syndicale leiding de bedienden samen met de arbeiders liet stemmen om hun stem te verwateren, werd het akkoordvoorstel door 55 % van de stemmers verworpen.

De syndicale leiding kondigde echter aan dat het werk weer moest worden hervat, met als reden dat de tweederde meerderheid (66%) die nodig was om de staking voort te zetten niet was bereikt en dat de "gesloten afspraken" met de directie moesten worden nageleefd.

Wanneer een meerderheid van de arbeiders een akkoord verwerpt, maar de staking toch wordt stopgezet, moet de vraag worden gesteld: waar dienen deze hoge stremdrempels voor, behalve om de strijdbaarheid van de werkers te beteugelen, de met de directie gesloten akkoorden erdoor te drukken en het beroep op stakingssuitkeringen te beperken?

Volvo : vriendjespolitiek voor grote bazen

Het in China gevestigde autogroep Geely, eigenaar van Volvo, heeft miljoenen euro's aan overheidsgeld geëist om de fabriek van Volvo Cars in Gent – misschien – in België te houden. De Vlaamse regering heeft daar onmiddellijk gehoor aan gegeven: 119 miljoen euro aan cadeautjes voor een groep die jaarlijks miljardenwinsten binnenhaalt.

Voor de bazen zijn de kleine afspraken met de Staat "legaal" en lopen ze op tot honderden miljoenen.

Ebola zonder grenzen

De ebola-epidemie in de Democratische Republiek Congo loopt volledig uit de hand. Deze hemorragische koorts is vaak dodelijk. Maar de slachtoffers zijn te arm om een winstgevende markt voor farmaceutische bedrijven te vormen.

In tegenstelling tot de Zaïre-stam bestaat er geen vaccin of behandeling voor de stam die verantwoordelijk is voor de huidige epidemie. Het enige wat dan nog rest, is het isoleren van contactgevallen. Maar hoe zou dat mogelijk zijn in de Democratische Republiek Congo, in regio's waar arbeiders van de ene mijn naar de andere trekken naargelang de kansen en waar de enige regels die gelden, de regels zijn die door gewapende bendes worden opgelegd?

Geconfronteerd met deze ramp worstelen de Congolese zorgverleners, die van humanitaire organisaties of van de WHO, in de meest totale armoede. Een van hen, in de stad waar de epidemie is begonnen, verklaarde tegenover Radio France International: *"We hebben een tekort aan alles. Er zijn heel weinig medicijnen, er zijn nauwelijks isolatiefaciliteiten voor de zieken en er is onvoldoende uitrusting voor het personeel."*

Met het WK in het vooruitzicht vrezen de Amerikaanse leiders dat de epidemie nog verder zal om zich heen grijpen. Maar dat betekent voor hen niet dat ze meer financiële middelen willen inzetten. Met al hun minachting voor de bevolking hebben ze zich ertoe beperkt de Belgische Staat te vragen Congolezen de toegang tot het Belgische grondgebied te ontzeggen!

Rookgordijn !

In Hongarije hebben de parlementsleden op maandag 8 juni unaniem ingestemd met een loonsverlaging van 40%. Officieel om de overheidsfinanciën te saneren en corruptie te bestrijden. In werkelijkheid bereidt deze regering bezuinigingen voor en wil ze doen geloven dat "iedereen de broekriem moet aanhalen".

In Bolivia werd twee weken geleden dezelfde methode toegepast. De hoofdstad werd opgeschrikt door demonstraties tegen de inflatie, de tekorten en de verslechtering van de levensomstandigheden, met slogans die vijandig stonden tegenover de president. Om de woede te sussen? De rijkdom van de bourgeoisie bleef intact, maar de president verlaagde zijn salaris en dat van zijn ministers met 50%. Alsof dat iets zou veranderen! Het heeft overigens geen einde gemaakt aan de protesten.

Ja, een politicus verdient 5 tot 6 keer het salaris van een arbeider, dat plaatst hen in het kamp van de bourgeoisie. Maar het verlagen van hun salaris, zelfs met de helft, lost het kernprobleem geenszins op. Als er bezuinigingen

zijn, lage lonen en te dure huren, dan is dat omdat de hele samenleving draait om de winst van de bourgeoisie en de kapitalisten. Alleen maar praten over het salaris van de ministers dient vooral om de aandacht af te leiden van degenen die er echt verantwoordelijk voor zijn.

En de echte schuldigen zijn de kapitalisten, de aandeelhouders van de grote banken en bedrijven, die in één minuut, in één seconde, verdienen wat wij in een maand verdienen. Bernard Arnault of Elon Musk bijvoorbeeld verdienen in 2025 ongeveer 2.000 euro... per seconde. In België zijn de kapitalisten wat kleinschaliger: Nicolas d'Ieteren, CEO van de groep d'Ieteren (tevens meerderheidsaandeelhouder van Carglass), verdiende in 2025 in één minuut het salaris van een arbeider en in 30 minuten dat van een minister.

**Volg ons op Facebook,
Youtube, Instagram,
Tik-Tok :**

Lutte Ouvrière Belgique

E-Mail : contact@lutteouvriere.be

Tel : 0470-18.82.39

Internet : www.arbeidersstrijd.be